

Прѣдъ нѣжъ заплачи ;
 Какъ и той повѣнжъ
 За твои-тѣ очѣ.

Ахъ до кога ще
 Тязъ изрѣкъ горчива
 Тѣй да ма мжчи
 Да ма затрѣва ?

О честь ұжаснѣжъ,
 Стнга гоненье ;
 Отъ плачь ұжаснѣжъ,
 Смианъ са изъ мене.

На дрѣгы давашь
 Сичко когато,
 За дрѣгы става
 Пролѣтъ и лѣто ;

Свѣтъ и природа
 Само за мене ѳ
 Тежка негода,
 Люто мжченье.

Славей запѣе, —
 Азъ ще възвзхнѣжъ ;
 Гмазъ са алѣе —